ग्रहणात् द्विकर्म्मकता किन्तद्वाक्यमित्याह असाविन्द्रो भवन्तम् एकासनमध्यासयन् आरोपयन् विवेकद्रष्टृत्वमगादिति सम्बन्धः आसनस्याधिशीङित्यादिना अधिकरणे कर्म्मसंज्ञा भवन्तमिति गतिबुद्धीत्यादिना आसेरणन्तावस्थायामकर्म्मकत्वात्। पार ङ्गामीत्यस्मिन्वाक्ये अवारपारेत्यादिना पारशब्दात् खः तत्र विगृहीतविपर्य्यस्तग्रहणात् त्रिवर्गस्य धर्म्मार्थकामस्य पारीण मिति षष्ठीसमासः त्रिवर्गपारीणम्भवन्तं सुराणाम्मध्ये स एवै को विवेकद्रष्टृत्वं विवेकज्ञतामगात् इणोगा लुङि गातिस्थेत्या दिना सिचो लुक् विवेकन्दृष्टवानिति दृशेः क्वनिप्॥ ४६॥

भ० त्रिवर्गेत्यादि। मैथिलो जनकः तं दशरथं इदं वाक्यं बभाषे ब्रुवीत्यर्थत्वात् द्विकर्म्मकता किन्तदित्याह भवन्तमेकमासनमध्या सयन्नुपवेशयन् इन्द्रः सुराणां विवेकद्रष्टृत्वं सदसद्भेदज्ञत्वं अ गात् प्राप्तवान् कीदृशं त्रिवर्गस्य पारं गच्छतीति ढघेकादिति णीनः त्रिवर्गो धर्म्मकामार्थैरित्यमरः। असाविति बुद्धिस्थनि दर्शनं विवेकं दृष्टवानिति त्रासुसिति क्वनिप् भवन्तमिति अध्यासेः प्रागविवक्षितकर्म्मत्वादकर्म्मकत्वेन प्रयोज्यकर्त्तुः कर्म्मत्वं आसन मिति कर्म्मक्रियेत्यादिना आधारस्य कर्म्मत्वं॥ ४६॥

हिरण्मयी शालतेव जङ्गमा च्युता दिवः स्यात्सुरि वाचिरप्रभा। शशाङ्ककान्तेरधिदेवताकृतिः सुता ददे तस्य सुताय मैथिली॥ ४७॥

व०म० हिर॥ तस्य दशरथस्य सुताय रामाय सूयत इति सुतः